

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 14 de juny de 1996 • Núm. 42 • Any II • 100 ptes

Edurne Roca parla per a La Veu

**“Tenemos que conseguir
una ciudad urbanísticamente atractiva,
con zonas verdes.**

Eso es lo que atrae al turismo”

pàg. 3

Peníscola commemora el 40é aniversari de *Calabuig*

pàg. 6

El C.D. Benicarló, encara no està tot perdut

pàg. 12

La millor temporada del futbol sala benicarlando

pàg. 13

UNIDAD MÓVIL DE INFORMACIÓN AL CONSUMIDOR

Se comunica al público que la OFICINA MÓVIL DE INFORMACIÓN AL CONSUMIDOR se desplazará a la localidad de BENICARLÓ, el día 15 y 22 de mayo de 1996.

La OFICINA MÓVIL DE INFORMACIÓN AL CONSUMIDOR tiene por finalidad:

- 1.- Informar de todas las cuestiones que quiera consultar sobre Consumo.
- 2.- Atender sus consultas, quejas y reclamaciones.
- 3.- Ejecutar la acción inspectora.
- 4.- Solicitar los informes que le interesen a fin de conocer y aclarar sus derechos en materia de Consumo.

**LA OFICINA MÓVIL ES UN SERVICIO DE INFORMACIÓN
A CONSUMIDORES Y USUARIOS**

EL BIM, continuen els errors

pàg. 7

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, Lo Manifasser
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat
☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc i Oyara, Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts.

La Veu de Benicarló, surt cada divendres.

Editorial

Meson del vino

L'any passat per festes el Partit Popular va posar el crit al cel per un article aparegut a aquesta revista criticant que des de l'Ajuntament es promocionara amb un joc (el **duret**, que apareixia al llibret de festes com una activitat més) beure alcohol sense mesura. Enguany sembla que tornem pel mateix camí, en un article aparegut al Castellón Diàrio el dimarts 11 s'informa que l'Ajuntament incorporarà el Mesón del Vino al programa de las festes patronals, **incomprensible!**

Si l'any passat els serveis d'urgències ja van tindre molta feina amb més d'un coma etílic enguany la cosa ja pot ser el **summum**, de coma etílic passarem a *delirium tremens*. El personal ens pot circumscriure amb unes bufes, tablons, gateres... tan monumentals que ni les cantonades de les parets donaran l'abast per replegar la gran quantitat de boçades i pixerades que, per desgràcia, ens tocarà patir a tota la resta de ciutadans que no tenim per costum passar-nos amb l'alcohol

El BIM (i2)

És que no ens deixen aparcar el tema. Cada mes trobem al BIM alguna *notícia?* que ens deixa bocabadats. Al d'aquest mes la més impactant és la de la Unitat Mòbil d'Informació al Consumidor, ja que ens diu que vindrà a la ciutat dos dies del mes de maig. Doncs, que bé!! ja hem tornat a fer tard. I aquesta vegada suposem que no serà culpa de Grafisa.

Peníscola de Cine

Quina ironia! Pensar que fa uns anys el Festival va començar a Benicarló, la promoció i el rendiment turístic que li està donant a la ciutat veïna és summament espectacular!. Hi ha defensors, detractors, hi ha qui diu que es gasten massa diners, però ningú podrà negar que la imatge de la ciutat "en el mar" es passetja per tots els mitjans de comunicació escrits i audiovisuals. Quina enveja, benicarlándos! De moment continuarem sent l'estació i el supermercat de Peníscola, i gràcies! Perquè els turistes, per desgràcia, no vénen només per inèrcia. Cal oferir-los expectatives atractives perquè vinguen i no esperar que caiguen del cel.

Edurne Roca: "La prensa me ha dado una buena patada, se me entendió mal en el tema de la bandera azul"

Edurne Roca, concejala de turismo

REDACCIÓ

Ya tenemos aquí el verano i la redacción de *La Veu* se ha puesto en contacto con la Concejala de Turismo de nuestro ayuntamiento, Edurne Roca, para que nos explique cómo ve la temporada turística que llega i cuáles son los objetivos i las principales preocupaciones de su concejalía.

¿Cómo ve Edurne Roca la temporada turística del 96?

Yo, la verdad, no soy técnico turístico, pero supongo que viene como el año pasado. La gente, a pesar de la crisis que hay, sale pero lo que pasa es que después no se gasta dinero. Los números parece que son buenos. Creo que habrá gran afluencia de gente, pero que seguiremos la misma dinámica, que no se gastarán un duro i será la queja que tendrá la gente que tiene restaurantes, bares...

Creo que habrá gran afluencia de gente, pero que seguiremos la misma dinámica, que no se gastarán un duro

¿Cómo se ve desde Turismo la situación de Benicarló? ¿Qué se podría mejorar para que Benicarló despegara turística-mente?

Yo ceo que eso es una confluencia de factores. Si tenemos una ciudad urbanísticamente bonita, eso es lo que atrae a la gente. Desde Turismo ni tenemos una gran partida para hacer grandes cosas ni en Benicarló tenemos nada que atraiga realmente al turista (no tenemos un casti-

llo como Peñíscola), ni tenemos una gran capacidad hotelera. Tenemos que lograr una ciudad urbanísticamente atractiva con zonas verdes, eso es lo que atrae al turismo.

Tenemos que lograr una ciudad urbanísticamente atractiva con zonas verdes, eso es lo que atrae al turismo

¿Cuál es el turista prototipo de Benicarló?

Normalmente nuestro turismo es nacional, en internacional vienen sobre todo muchos franceses. La gente que viene a Benicarló busca un poco el salir del agobio de la masificación, que es lo que tiene Peñíscola. Son familias de clase media con dos o tres hijos, que están en casas alquiladas. Suelen ser aragoneses o vascos i buscan un veraneo barato.

¿Cómo valora la presencia de Benicarló en las ferias de turismo? ¿Cuál ha sido la más importante?

La mejor, la que mejor potenció Benicarló fue Fitur, además es la más importante. Fue a finales de enero y lo que hicimos fue promocionar las Fallas. Vinieron miembros de la Junta Local Fallera, repartieron bolsas con alcachofas, y tuvo muchísima repercusión en prensa. Fue un poco potenciar que Benicarló también tenía una fiesta en invierno. La gente en verano ya viene y no tienes que potenciar, digo yo, las fiestas de Benicarló. Sí que las puedes potenciar pero ya tienes una afluencia que viene por inercia, porque es agosto.

En FITUR se potenció que Benicarló también tenía una fiesta en invierno, las Fallas. La gente en verano ya viene y no tienes que potenciar, digo yo, las fiestas de Benicarló.

¿Tiene pensada alguna actividad importante para el verano?

Estamos intentando colaborar con el ayuntamiento de Peñíscola. Lo que tenemos que hacer es beneficiarnos de tener

Peñíscola al lado. La gente que huya de la masificación de Peñíscola que venga a Benicarló y que encuentre programas culturales, algo que hacer aquí. Tenemos que acabar de ver cuales son estas colaboraciones.

¿Se celebrará el día del turista?

Sí, este año se vuelve a sacar de fiestas. Será el día 11 o 12 de agosto. La empresa Jets Radical se ha ofrecido a colaborar y supongo que el Centro Aragonés, se seguirá un poco la dinámica del año pasado pero fuera de fiestas. Hemos estado trabajando con la empresa Jets Radical para que el día 5 de agosto se haga una salida del Campeonato de España de Motos Acuáticas, eso nos dará un poco de nombre porque saldrá por la tele.

La pregunta inevitable. ¿Cómo se valora la concesión de la bandera azul?

Estoy contenta porque se ha conseguido pero contenta sobre todo después de la polémica que había levantado la UPV. Contenta porque en prensa me han dado una buena patada, se me entendió mal. Y además los técnicos el año pasado no dijeron "os la damos pero el año que viene la tenéis que arreglar", eso no es cierto, porque esta gente es gente seria, si hubiera estado mal hubiesen dicho "lo arregláis para el año que viene os la damos".

Todo aquello de las muestras de agua, se tomaron de un sitio donde realmente los técnicos no las toman, se tomaron de un sitio que a lo mejor son aguas estancadas o realmente hay conexiones piratas y son aguas que están contaminadas, pero las pruebas del agua, esta gente las toma del mar mismo y precisamente Caracola y Morrongo son las que dan siempre unas aguas más limpias. Ahora estamos trabajando en Caracola que es la que me gustaría que el año que viene si no opta a la bandera, al menos esté más arreglada. *La playa norte, la Mar Xica, ¿no es la gran olvidada?*

La Mar Xica es una playa a la que va mucha gente y estaría muy bien acondicionarla un poco más, pero el problema de costas es muy complicado. El tema de costas no es competencia del ayuntamiento. Yo realmente me he centrado un poco más en Caracola. Si lo quieres abarcar todo de golpe es que no llegas.

La Unió de Llauradors qualifica d'irresponsabilitat l'aixecament de l'embarg al Regne Unit per la malaltia de les vaques boges

REDACCIÓ

La Unió de Llaurador critica l'actitud de la Federació Provincial d'Agricultors i Ramaders de Castelló (Fepac-Asaja) en relació a la seua defensa del canvi de postura mantingut per la ministra d'Agricultura, Loyola de Palacio, sobre l'aixecament de l'embarg al Regne Unit per la malaltia de les vaques boges.

Ha de ser el Comité Científic Veterinari de la U.E. qui decidisca sobre l'aixecament de l'embarg al Regne Unit

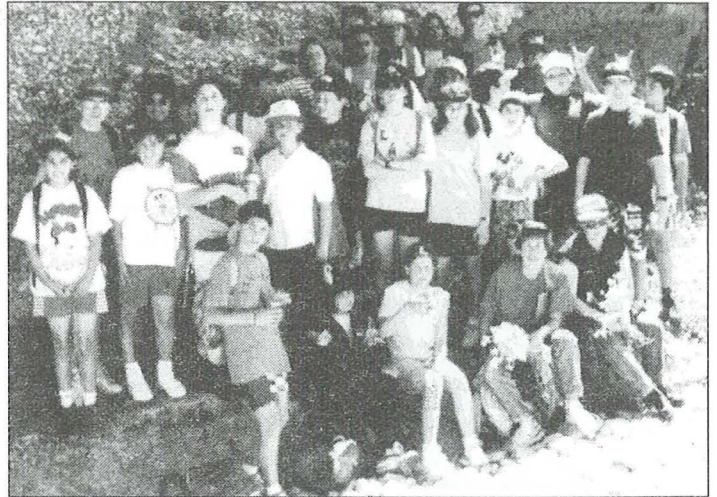
La Unió critica que Fepac no defensi els interessos dels ramaders castellanencs, ja que trasllada a l'àrea política un problema que és de salut pública. Ha de ser el Comité Científic Veterinari de la U.E. qui decidisca sobre l'aixecament de l'embarg.

Les comarques d'Els Ports i El Maestrat, amb més de 300 famílies dedicades a la ramaderia són les més importants al País Valencià i representen el 71% del cens total valencià. La subsistència d'aquestes explotacions familiars resulta importantíssima per a mantenir el teixit rural d'unes zones especialment desfavorides i amb pocs recursos.

La Unió demana que no es tinga cap relació amb el boví britànic fins que no cesse l'epidèmia anglesa i considera una cesió al xantatge britànic la posició de la ministra i de Fepac, en donar suport a l'aixecament de l'embarg del seu, la gelatina i el semen de bous anglesos.

La Unió es posa a disposició de tot el sector agrari castellanenc per defensar els seus interessos i recorda als consumidors que la carn de boví castellanenc és d'excel·lent qualitat i molt sana.

El C.P. Francesc Catalan celebra la setmana del medi ambient

El dilluns 3 es va fer un concurs de dibuix per a pintar un mural a les parets del pati. El dimarts 4 els cursos de 4t, 5é i 6é van anar al barranc d'Aiguadoliva.

“BENICARLÓ Dimarts 4-6-96

Avui 4t, 5é i 6é hem anat a Aiguadoliva. Ha sigut una experiència molt bona per conèixer el que pot arribar a fer un riu: la vegetació, les formes, corbes... Primer hem estudiat els noms d'unes plantes, hem omplert el quèstionari, després hem esmorzat. Hi havia tota classe de plantes: lianes, matolls, també roques immenses, flors i tota classe d'insectes. Hem anat avançant i Toni ens preguntava el nom de les plantes i ens n'ha ensenyat una que era verinosa (mortal). Durant tot el recorregut hem fet fotografies del paisatge i la brutícia (no n'hi havia molta, cosa rara, perquè la gent ja no cuida res). Per a mi ha sigut una sortida molt bona”.

Júlia Terol Torres 6è

El dimecres 5 els de 6é van iniciar nou treball previst per al proper curs sobre la costa.

SORTIDA A LA PLATJA DEL MORRONGO

“Avui la classe de sisé ha anat de sortida a la platja del Morrongo. De baixada hem anat pels carrers Pérez Pina, Lluís Vives, Avda. Catalunya, Avda. Méndez Núñez i Avda. Marqués de Benicarló. Estàvem dividits en quatre grups i dos grups ha anat a medir la costa primer, els altres després. Primer hem medid la vora de la mar que feia 240 metres, després des del muro de la dreta fins a la caseta de la Creu Roja, 133 m; des de la caseta fins al muro de l'esquerra, 204 m; des del mur de l'esquerra fins a la vora de la mar, 24 m i al final des de la caseta de la Creu Roja fins a la vora de la mar, 69 m.

A les 11:00 hores (quan hem acabat de medir) hem esmorzat dins de la caseta de la Creu Roja. A les 11:45 hores, Anna i Toni ens han deixat banyar. A les 12:30 hores hem sortit de l'aigua per anar al cole. De pujar hem seguit un altre itinerari”.

Iván Sánchez Bou

El dijous 6 es va dedicar a veure un video de Natura.

Finalment el divendres 7, tots els alumnes de l'escola hem sortit al camp: els més petits van anar als Socors en autobús; la resta, uns a S. Gregori, i els altres, a partir de 4t, van pegar més volta, van anar a la Basseta, Corral del Petiquillo, i S. Gregori, una dotzena de kilòmetres a peu.

Els més atrevits encara van tenir forces i valor per a esgarranyar-se les cames allí pels Navarros.

CADENA
SER
MAESTRAT 106.2 F. M.

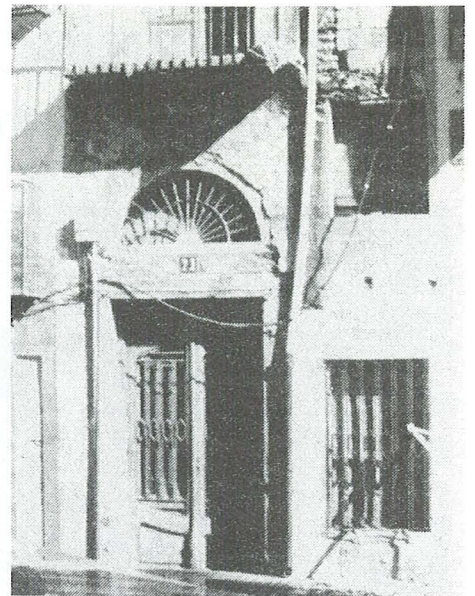
Foto denúncia

Una de tantes. No crec que siga ni la primera ni l'última casa de la nostra ciutat que estiga quasi, quasi caent. Lamentablement aquesta casa està a un carrer prou cèntric, com a mostra del **Patrimoni Artísticocultural de la nostra ciutat!!**.

No li fata detall: arc de mig punt (s. XI), llinda de mamposteria (d'abans de la guerra), muntants de pedra del puig(?), balconada de ferro forjat (visigòtic), senzill però de qualitat, la canal incompleta però autèntica (neogòtica s. XXII?), el timpà recobert amb un mig sol en força reminiscències esotèriques, i per a rematar-ho tot un serpentí amb finalitats electromagnètiques (de la Timofònica) que li done al conjunt un clar estil Mozàrab Cadufero, digne de figurar en qualsevol enciclopèdia de l'art i en el catàleg municipal d'edificis-bunyol.

No sóc especialista en art però això no m'impedeix poder admirar la bellesa i lleuregesa arquitectònica del barroc contemporani amb restes de pintures románico-rupestres ben conservades.

Això sí, si no cau abans, damunt la closca d'algú.

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a la Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95

darrera la gatera

↳ XIMO BUENO

EL P.G.O.U. DE BENICARLÓ

No fa molt el sr Manyà va anunciar públicament que el 97 serà l'any clau per a la revisió del PGOUB (les sigles més hermètiques de Benicarló), és a dir, que després d'una dècada des de la seua aprovació, per fi sembla que es començarà a revisar, modificar, millorar, etc el Pla General d'Ordenació Urbana de Benicarló per tal d'actualitzar-lo a les característiques i necessitats d'una població com la nostra.

No fa molt el sr Manyà va anunciar públicament que el 97 serà l'any clau per a la revisió del PGOUB

Ara bé, aquest anunci en si no tindria més importància sinó fora per l'aureòla negativa que ve arrastrant des de fa anys aquesta urgència urbanística, i que fa que molts siguem sent incrèduls i escèptics davant aquesta revisió, més si tenim en compte que durant la passada legislatura també es va decidir crear una comissió a tal fi però que només es va reunir un parell de vegades per tal de tractar temes ínfims del pla urbanístic.

Per això assegurar que finalment es farà aquesta revisió, sorprén una mica ja que ara que el PP té la majoria absoluta al consistori es pot caure en la temptació de moldejar el nou PGOU al seu gust o als interessos dels poders fàctics del seu voltant com va passar durant la gestió de l'actual pla, ja que malgrat tot el d'ara només serveix els interessos dels especuladors immobiliaris en preveure erròniament que per a la dècada dels 90 Benicarló tindria una població als voltants de 25.000 ànimes i per tant calia promoure habitatges comunitaris abans que facilitar el normal creixement de la ciutat cap a una segona residència unifamiliar fora del casc urbà, així el PGOUB prioritza zones del terme com la partida Povet com a zona de blocs residencials en detriment d'altres com les partides del Riu, Solades, Sanadorli,... que tenen totes les garanties per a créixer com a vivenda unifamiliar.

La paradoxa de l'antiga previsió és que en cap moment aquest pla preveu facilitar el desenvolupament industrial o turístic per a captar nous habitants

Però la paradoxa d'aquesta previsió és que en cap moment aquest pla preveu facilitar el desenvolupament industrial o turístic per a captar nous habitants, així a les acaballes dels noranta encara no hem arribat als 20.000 habitants i el que és més

greu és que la ciutat va perdent gent de fet per la seua constant crisi econòmica.

Segurament la majoria de ciutadans i ciutadanes tenim clar que calia modificar el PGOU abans, per això, millor tard que mai, cal fer-ho ràpidament per tal d'adaptar-lo a les necessitats reals de Benicarló i evitar així la situació anormal que està produint-se des de la vigència d'aquest pla i que ara s'ha agreujat amb la nova llei del sol: la construcció il·legal de moltes vivendes unifamiliars dissimulades pel terme en terreny urbanitzable no programat, no urbanitzable o agrícola sense cap control, sanció i ni molt menys enderrocamment, i sobretot sense que els passares a promotors, arquitectes o constructors.

Per això l'equip de govern del PP no pot esperar-se al proper any per a començar a revisar aquest PGOU ja que aleshores es trobarà amb una situació gravíssima perquè només cal donar una volta pel terme per a constatar la gran quantitat de cases que s'han construït o s'estan construint sense permís municipal i per tant sense complir cap dels requisits legals establerts.

Però encara és més greu que l'ajuntament no controla com cal aquestes infraccions urbanístiques, amb un inspector d'obres com té, i molt menys no vol actuar amb la fermesa que caldria per a fer respectar la llei, només fa una petita sanció i endavant, per això cal regular aquesta situació anòmala i modificar el Pla des del seny i la lògica i defugir de qualsevol interès especulador.

PENÍSCOLA COMMEMORA EL 40é. ANIVERSARI DE CALABUCH

El mestre Cacciatori durant el concert inaugural Foto Ramon Blanch

Josep M. San Abdon

El propassat dissabte dia 8 començava el VIIIé. Festival Internacional de Cinema de Comèdia de Peníscola, que aquest any té com a acte central la commemoració del 40é. aniversari del rodatge de la pel·lícula de **L.G. Berlanga**, "Calabuch", amb aquest motiu s'ha editat un guia didàctica de la pel·lícula, així com dues publicacions "¡Con Calabuch hemos topado!" a càrrec de **Mario Menéndez** i "Querido Calabuch" de **J.B. Simó Castillo**. Així mateix hi haurà una festa el divendres 14 en la què es tractarà de reconstruir l'ambient de l'època.

El festival es va inaugurar amb un concert a càrrec de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, dirigida pel mestre **Vittorio Cacciatori**, on es va retre homenatge a **Miklos Rozsa**, autor de la música de "El Cid"

El festival es va inaugurar amb un concert a càrrec de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà, dirigida pel mestre **Vittorio Cacciatori**, on es va retre homenatge a **Miklos Rozsa**, autor de la música de "El Cid", traspasat enguany.

El primer dels actes del diumenge va ser la inauguració d'una exposició de retrats de gent del cinema, una bona part d'ells fets a Peníscola, a càrrec de **Daniel García-Sala**, fotògraf del diari "Levante".

Fins al moment d'escriure aquesta crònica no són massa les estrelles que s'han deixat veure per Peníscola, i algunes han anunciat que no hi seran, tanmateix la presència **Gina Lollobrigida** ha suplert amb escreix aquestes absències i ha donat el necessari to de *glamour* que tot festival necessita

Fins al moment d'escriure aquesta crònica no són massa les estrelles cinematogràfiques que s'han deixat veure per Peníscola, i algunes de les que havien alçat més expectació han anunciat que definitivament no hi seran, tanmateix la presència **Gina Lollobrigida** ha suplert amb escreix aquestes absències i ha donat el necessari to de *glamour* que tot festival necessita. L'actriu italiana ha estat premiada amb un Calabuch d'honor.

Pel que fa a l'apartat cinematogràfic, ens sembla que aquesta edició és tal vegada la millor, on destacaria sobretot la secció retrospectiva dedicada al cinema francès

Pel que fa a l'apartat cinematogràfic, ens sembla que aquesta edició és tal vegada la millor, on destacaria sobretot la secció retrospectiva dedicada al cinema francès, per veure la qual val la pena pujar al Castell i sofrir el sol de les quatre de la tarda, tanmateix ens era agradat la presència d'alguna comèdia d'Eric Rohmer.

Pel que fa a la secció informativa han augmentat els films a competició, dels que hem pogut veure fins ara destacaria "Pédale douce", una pel·lícula del francès Gabriel Aghion, que beu directament de les fonts de la "nouvelle vague" i que sembla que té un gran èxit a França.

Els premis "Calabuch" es presenten molt disputats després de l'absència de "Two much" i sobretot "El día de la bestia" la gran favorita, tanmateix la resta de comèdies són també molt interessants i reflecteixen el bon moment que viu el cinema espanyol, sobretot en aquest apartat de comèdia. El qui sí que és present a Peníscola és el protagonista de "El día de la bestia", **Santiago Segura**, que ha despertat molta expectació sobretot entre el públic més jove.

Per últim caldria destacar l'important participació de curtmetratges que competeixen pel premi "Samuel Broston", i que converteixen Peníscola en un dels certaments més destacats en aquest camp.

Gina Lollobrigida a Peníscola

Foto Ramon Blanch

El BIM, continuen els greus errors

La Veu ha rebut una carta del senyor V.Jovaní, impressor del BIM, responsabilitzant-se del retard del mes de maig

Sra directora:

Ante todo reciba mi felicitación por el mantenimiento de su revista y por el afianzamiento de su nivel de calidad. Esto requiere por su parte sabiduría y esfuerzo.

No obstante lo dicho, no adquiero asiduamente su revista, y menos aún la leo completa.

A algunas personas mayores, seguramente por aquellos rigores franquistas de los años cuarenta, nos resulta dificultoso leer el valenciano y alcanza a ser penoso cuando queremos leer textos extensos.

Aunque sus colaboradores seguramente escriben en el idioma que les apetece, me atrevo a sugerirles que nos tengan en cuenta.

Este preámbulo ha sido aprovechando que el Pisurga pasa por Valladolid, porque mi escrito es a raíz del comentario que hacen ustedes sobre el BIM, Butlletí de (des)Informació Municipal.

Sólo el título ya indica las maldades que ustedes le achacan y que yo ni entro ni salgo. En dos detalles voy a orientarles. En cuanto que "només aconseguim tirar el diner públic", no se preocupen pues pagan el BIM muy barato y además tarde. Sobre la tardanza en salir a la calle el BIM asumo plenamente la responsabilidad como representante de GRAFISA, taller donde se imprime, y las disculpas que en su día pedí, las hago extensivas públicamente.

Los motivos de esta demora no veo necesario exponerlos aquí, pero usted, sra. Directora, si de verdad tiene interés en conocerlos, me lo comunica y gustosamente, al oído y "off de record" se lo explicaré.

Todo esto siempre y cuando no estemos usted y yo tocando el violón, pues qué más quisiéramos los que editamos revistas que alguna de la competencia salga tarde, o mejor aún "salga nunca".

Atentamente

VICENTE JOVANI

de divendres a dilluns

•A la hora señalada

JUNY 1996 AUNTAMENT DE BENICARLÓ PÀGINA 11

CIRCULAR INFORMATIVA 16/96
Àrea de Economia, Hacienda, Educación y Cultura

ASUNTO: Convocatoria de subvenciones que la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia ha establecido en el ámbito del patrimonio cultural, museos y bellas artes para 1996.
BASES: Orden de 9 de abril de 1996, publicada en el DOGV nº 2736 de fecha 26-4-96: ARCHIVOS MUNICIPALES. Orden de 9 de abril de 1996, publicada en el DOGV nº 2.736 de fecha 26-4-96: BIBLIOTECAS DE INSTITUCIONES PRIVADAS.
 Orden de 9 de abril de 1996, publicada en el DOGV nº 2736 de fecha 26-4-96: BIBLIOTECAS Y AGENCIAS DE LECTURA PÚBLICAS.
 Orden de 9 de abril de 1996, publicada en el DOGV nº 2.737 de fecha 29-4-96: PROGRAMACIONES MUSICALES ESTABLES.
 Orden de 9 de abril de 1996, publicada en el DOGV nº 2737 de fecha 29-4-96: FESTIVALES, CURSOS DE CARÁCTER MUSICAL.
 Orden de 16 de abril de 1996, publicada en el DOGV nº 2737 de fecha 29-4-96: MUSEOS E INSTITUCIONES PRIVADAS.

BENEFICIARIOS: Ayuntamientos, asociaciones e instituciones privadas sin fines lucrativos del ámbito cultural.
CONTACTO: D. Eugenio de Manuel, Jefe del Área o D. Manuel Alcáide, técnico de la Comisión de Educación y Cultura de la FVMP. Dirección General de Promoción Cultural y Dirección General de Museos y Bellas Artes de la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia.

Las acciones y los programas susceptibles de recibir subvención deben estar dentro de los siguientes ámbitos:
 1.- Subvenciones a Archivos Municipales, con la finalidad de contribuir a la financiación de los gastos derivados del mobiliario, equipamiento técnico y cualquier otra mejora para la adecuada conservación de los fondos.

UNIDAD MÓVIL DE INFORMACIÓN AL CONSUMIDOR

Se comunica al público que la OFICINA MÓVIL DE INFORMACIÓN AL CONSUMIDOR se desplazará a la localidad de BENICARLÓ, el día 15 y 22 de mayo de 1996.

La OFICINA MÓVIL DE INFORMACIÓN AL CONSUMIDOR tiene por finalidad:
 1.- Informar de todas las cuestiones que quiera consultar sobre Consumo.
 2.- Atender sus consultas, quejas y reclamaciones.
 3.- Ejecutar la acción inspectora.
 4.- Solicitar los informes que le interesen a fin de conocer y aclarar sus derechos en materia de Consumo.

LA OFICINA MÓVIL ES UN SERVICIO DE INFORMACIÓN A CONSUMIDORES Y USUARIOS

REDACCIÓ

Tot i les explicacions, que agraïm, del sr. Vicente Jovaní, per aclarir per què el BIM del mes de maig va sortir el dia 15, aquest mes tampoc s'han acabat de lluir els responsables de la seua redacció. Ya sabem per què o qui va ser el responsable del retard però encara no sabem qui és el responsable dels errors en la informació.

L'exemple d'un altre grau error el tenen els nostres lectors en la pàgina que reproduïm del BIM de juny, on podem (des)informar-nos que els dies 15 i 22 DE MAIG vindrà la unitat mòbil d'informació al consumidor a la nostra ciutat. Mitja pàgina tirada a les escombraries ja que aquesta informació no ens val de res.

Ah! Anem millorant, aquest mes ha sortit al carrer el divendres dia 7

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

Diumenge de Corpus

El mussol a finals de la setmana passada va observar que algunes persones humanes, com formiguetes treballadores, anaven guardant a diferents magatzems del centre del poble grans quantitats de gespa, pètals de rosa, fulles verdes de totes les mesures, trossets de xiprer, etc.

Davant aquest fet insòlit, i picat per la curiositat, el mussol va romandre guatitant pels voltants del casc antic de Benicarló per comprendre la utilitat que per als éssers humans tenia acumular restes vegetals que de poc servien per a fer una dieta vegetariana.

Així el mussol quan va arribar el diumenge va intuir que els motius que impulsaven a realitzar aquesta reserva vegetal no era per a fer una exaltació a la primavera, ja que de sobte alguns carrers van convertir-se en una meravellosa catifa de colors naturals amb el treball d'unes quan-

tes persones, sobretot gent gran, que van començar a dibuixar línies a terra per a continuar dipositant les restes de Naturalesa guardades al bell mig de les línies i dibuixos fets, aconseguint que alguns carrers cèntrics s'ompligueren d'adorns simbòlics religiosos, que segons deia la gent era per commemorar el Corpus Cristi.

Finalment el mussol va observar com al capvespre sortia moltíssima gent a contemplar a aquesta catifa, així també com passava per damunt d'ella una processó cívico-religiosa en commemoració del Corpus Cristi amb l'acompanyament de l'Associació de Nans i Gegants, la Colla de Dolçainers, les Cofraries de Setmana Santa, els infants que havien pres la seua primera comunió, les Germandats d'Oració Nocturna, la Banda de Musica, les autoritats eclesiàstiques i municipals (aquestes últimes per cert amb poca representació), els fotògrafs i sobretot molta gent en processó o mirant com passava aquesta manifestació religiosa.

Però després de tot al mussol li va quedar un regust amarg reflexionant del que

havia vist durant els últims dies, ja que si bé per a la processó hi havia participat molta gent, tant com actors o com espectadors, per a la preparació de la catifa només unes poques persones havien dedicat el seu temps a preparar-la amb molt d'esforç, per tal que altres la gaudiren un instant a la millor sense donar-li la importància que tenia fer una cosa com aquesta.

Ara bé el mussol no entén com un dels carrers més emblemàtics de la ciutat, el carrer Major, i per on també passava la processó fins l'església no hi hagués cap catifa arreglada, i l'única raó és que els humans per a xalar sempre estan a punt però per a treballar mai ningú es mulla, per això el diumenge de Corpus les persones que van fer la catifa no van poder acabar-la per manca de mans altruistes. Per això el mussol creu que per als propers anys com que aquesta festa és també per a promocionar el MÉS BENICARLÓ, l'ajuntament hauria de mobilitzar a la seua Brigada d'Obres i Serveis per tal que el diumenge ajudaren a fer una catifa floral des del seu inici fins al seu final.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____

DOMICILI _____

POBLACIÓ _____

CP _____

TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____

ADREÇA _____

POBLACIÓ _____

CP _____

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____

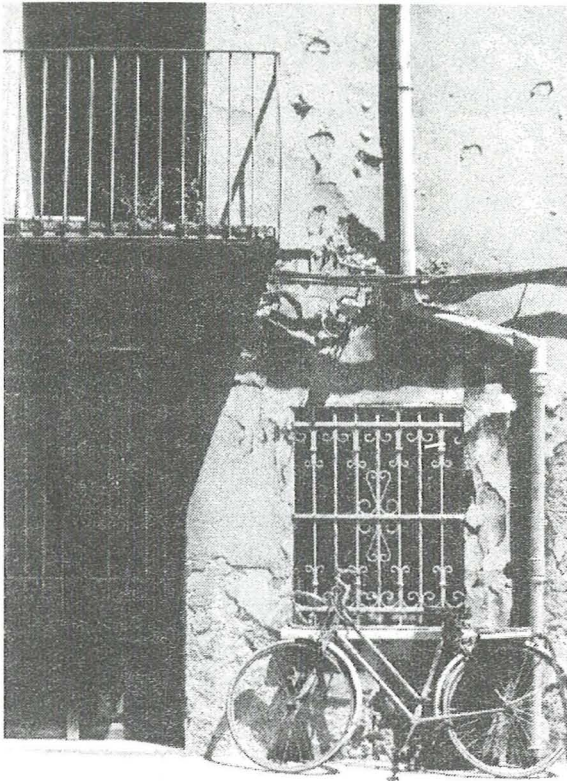
Sucursal _____

Control Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996 _____

IV Concurs Fotogràfic Alambor

REDACCIÓ

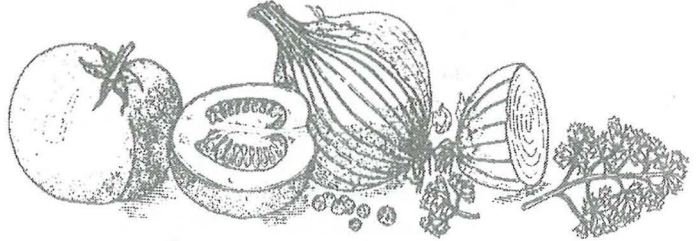
Aquesta és la fotografia guanyadora del IV Concurs Fotogràfic organitzat per l'Associació Cultural Alambor de Benicarló sobre la *Problemàtica i alternativa de les relacions ambientals i socials a les nostres comarques*. És obra de Ricardo Martínez Rubio i porta per títol "La casa i la bicicleta del abuelo".

El jurat que ha atorgat els premis estava format per Ximo Bueno, Andreu Esbrí, Josep Vicent Ferrer, Josep Maria Fibla, Francisco Rillo i Xavier Rodríguez

lo racó del coc
la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

AMANIDA AMB ANXOVES

Una vegada més seguirem amb el bon costum de centrar les menges estiuenques en les nostres amanides. És la millor manera de combatre les elevades temperatures d'aquests mesos de l'any.

Menjar amanides és la millor manera de combatre les elevades temperatures d'aquests mesos de l'any.

Agafarem un encisam ben fresc i el tallarem per deixar-lo seguidament reposant en aigua clara. Mentre espera, farem a galls unes tomaques madures que siguen de carn ferma i generós sabor. Triarem una ceba ben dolça per tallar-la a gallets fins. Una vegada tinguem aquest elements al punt

els agafarem i els disposarem en una font apropiada per amanides diverses. Ho regarem tot amb un bon raig d'oli de la comarca, un lleugeret polsim de sal, i unes gotes de suc de llima o vinagre del més fi. Després hi posarem al damunt unes anxoves de l'Escala ben grosses i carneses que ens donen consistència a aquest plat tan senzill i admirat per aquestes dates.

Hi ha qui encara acaba posant-li a l'amanida una mica de cogombre en vinagre o natural. Tot depén, ben cert, dels gustos personals. Per altra banda cal recordar als comensals que no és de mal costum sucari-hi el pa en l'oli que deixa l'amanida al fons de la font o del plat en el qual ens la mengem. Ben al contrari, és mèrit d'agraïment al cuiner i a l'estómac de cadascun dels que seuen a taula.

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

✓ El "president" Zaplana m'aplana. He pogut sentir en una entrevista que li han fet per la SER que a la saluació d'Iñaki Gabilondo "Bon dia" el *my honorable* ha respost "Buenos días". ¿Recordeu la campanya per a la promoció del valencià "diga Bon Dia"? doncs, el Zaplana no sap donar ni el bon dia. I és que quan un és negat i exerceix de murciano no hi ha res a fer.

✓ Açò és una asquerositat, podien ficar als mapes de carreteres una senyal d'obres ben gran a l'entrada de totes les fronteres, així tots estariem assabentats que ja ha arribat l'estiu i que te trobaràs embossos cada dos per tres, té trobes obres quasi quasi fins a la sopa. Deu ser que aquest país és una gran obra inacabada i només tenen l'estiu per acabar-la?. Quan aprendran a planificar millor.

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials i només es publicaran si ho especifiqueu)

els dies gloriosos

JOSEP M. SAN ABDON

Còmics

Fa unes setmanes desapareixia Mª **Luisa Ponte**, aquesta setmana ho feia una altra gran còmica **Rafaela Aparicio**. El moltes vegades denigrat cinema espanyol ha tingut en elles i en molts altres actors secundaris la millor mostra de qualitat. Els qui encara sobreviuen tenen més de seixanta anys, i es formaren dalt dels escenaris, moltes vegades van passar fam i van sofrir la incomprensió de les famílies si no eren de la professió, la seua vida ha estat magistralment reflectida pel cantant **Víctor Manuel** a la seua cançó "Còmicos".

El moltes vegades denigrat cinema espanyol ha tingut en els actors secundaris la millor mostra de qualitat

Una de les coses que més m'agraden del festival de cinema de Peníscola són els premis **Pepe Isbert**, amb els quals es ret homenatge cada any a un d'aquest actors, no podia ser d'una altra manera quan el president d'honor del festival, **Luis García Berlanga**, va ser el primer director que els va dignificar amb les seues pel·lícules, com també ho feren **Marco Ferreri**, **F. Fernán Gómez** o més tard **Carlos Saura**.

Una de les coses que més m'agraden del festival de cinema de Peníscola són els premis **Pepe Isbert**, amb els quals es ret homenatge a un actor secundari

Actors com **Manuel Aleixandre**, **Agustín González**, **Rafael Alonso** i tants altres, han estat reconeguts pel gran públic durant molt de temps, però no tots han tingut la mateixa sort i han hagut d'esperar molts anys com és el cas de **Saturnino García** i **Carlos Lucas**, l'emoció d'aquest darrer, premiat l'any passat a Peníscola, justifica tot un festival.

llibres

REDACCIÓ

La Peña Setrill presenta "El Setrill fa memòria 1995"

REDACCIÓ

El divendres dia 7 de juny la Peña Setrill va presentar a la Caixa Rural el seu llibre "El Setrill fa memòria. 1995". Un anuari que recull els moments i les activitats més destacables d'aquesta associació benicarlanda durant l'any 95, i tot un seguit de col·laboracions que ens parlen de la història, costums i tradicions del nostre poble. Un llibre no només recomanable per als socis sinó per a tots els benicarlandos i benicarlandes interessats per la seua història i les seues tradicions.

L'anuari recull els moments i les activitats més destacables d'aquesta associació benicarlanda durant l'any 1995, i inclou tot un seguit de col·laboracions que ens parlen de la història, dels costums i de les tradicions del nostre poble

Aquest és el tercer llibre d'una col·lecció d'anuaris i com diu a l'editorial, esperem que "en vindran molts més a ben seure; i en cadascun d'ells podràs veure que s'han fet noves activitats, han aparegut noves idees i s'ha realitzat sempre alguna cosa nova; noves metes per assolir, nous reptes per aconseguir: La Peña és viva".

CAFE - BAR

TAPES
ENTREPANS
APERITIVUS

la sequieta

C/ Jacinto Benavente, 12
Tel. (964) 47 29 71
12580 BENICARLÓ

crystal - 1, s.l.

Aluminios
Persianas
Cristales

Angel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 baixos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castellón)

SALA TROPICAL

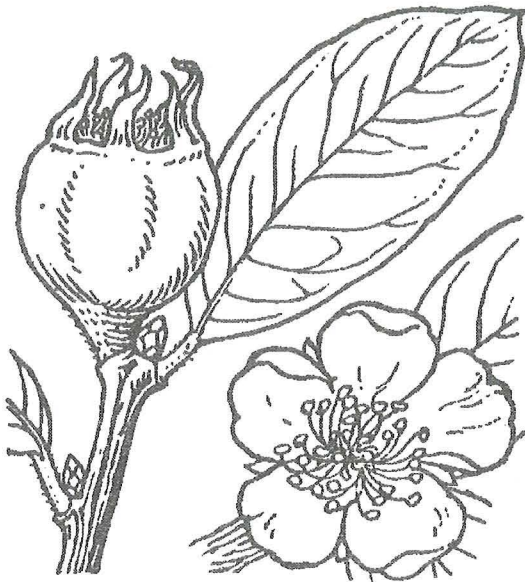
Baile de salón

Abierto viernes, sábados y vísperas de festivos

la nostra botànica

JMASCLANS

Capellaner, coroner, nespler, (Mespilus germanica)

Arbret sovint espinós, de branques joves amb pèls abundants. Fulles llargament el·líptiques i més o menys peludes; nervis de la cara inferior del limbe molt sortits, i enfondits a la cara superior, la superfície de la qual esdevé botida entre nervi i nervi; pecíol molt curt. Flors blanques i de peduncle curtíssim, solitàries al capdamunt de les branques. Fruit el capellanet, la coroneta, la nespla, de

nit en forma de baldufa, d'uns 4 cm de diàmetre, i amb amb la part superior plana i coronada per les dents del calze, que han crescut considerablement després de la florida; Els capellanets, de gust aspre, són comestible quan comencen a fermentar, sotmesos a una sobremaduració. Florida: maig; fructificació: octubre, novembre. És originari d'Orient. Cultivat, i no rarament subespontani, es troba en gran part del nostre territori.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

Amagar-nos del sol?

El sol, com a font de vida del nostre planeta, ha estat sempre respectat i inclús venerat per certes cultures.

S'està generant una psicosi en contra del sol, que contrasta amb la consideració positiva que al llarg del temps se li ha tingut

Actualment s'està generant una certa psicosi en contra seua, que contrasta amb la consideració positiva que al llarg del temps se li ha tingut.

L'augment de les malalties cutànies -principalment càncer-, produïdes per l'enfebliment de la capa d'ozó, tenen la culpa d'aquesta animadversió repentina al sol.

Els mitjans de comunicació ens estan alertant dels perills que correm si ens exposem als rajos solars més del que cal. Desmesurats com són, ja hi ha certs sectors que consideren aquestos rajos com una mena d'assassins, dels quals hem de fugir com si de la pesta es tractara.

Per protegir-nos dels rajos solars cal evitar-hi l'exposició prolongada, les hores de màxima radiació i utilitzar el barret

Encara que certes precaucions sí que les haurem de pendre -com ja s'està fent en certs països per a reduir les hores d'exposició de la població al sol-, de moment segurament ja serà suficient per protegir-nos dels mortífers rajos solars, fer el que tradicionalment s'ha fet: evitar l'exposició prolongada, les hores de màxima radiació i utilitzar el barret.

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions

Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT

Benicarló 47 17 08

Vinaròs 40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló 47 17 08

Vinaròs 40 07 68

de diumenge a diumenge

de Cayetano Ros

EL BENICARLÓ NO VA PODER AMB EL SANT MARCEL·LÍ

El Benicarló no va poder amb el Sant Marcel·lí (2 - 3) i els valencians es van endur els tres punts cap a casa. El partit va presentar una animació a les grades que no es recordava de feia anys i la taquilla va superar els seixanta mil duros (sense comptar els abonaments que ja s'havien venut, la recaptació de la rifa i el calaix del bar). No tot havien de ser desgràcies.

La primera part va ser de clara hegemònia forastera; els homes del Sant Marcel·lí estaven ben assentats sobre el terreny de joc i per la banda esquerra del seu atac entraven com els venia de gust. Feia tot l'efecte que tenien més jugadors i aquesta simptomatologia no és més que un clar senyal de superioritat. Els benicarlansos ficaven moltes ganes i controlaven la possessió de l'esfèrica però els atacs a la contra dels forasters van resultar letals; res no va poder fer León en cap dels gols que va encaixar. No calia ser un gran expert per endevinar la que se'n venia a sobre i en l'ambient es "mascava la tragèdia"; gairebé tothom hagués signat una derrota per zero dos... dic gairebé tothom perquè els únics que tenien fe en les seues possibilitats eren els jugadors i el cos tècnic. Amb aquesta por al cos va acabar la primera part.

Durant el descans vam tenir numeret extra en anar-se'n la llum i deixar-nos a tots a fosques. Aquesta circumstància ja es va produir fa tres temporades en un partit contra l'Alzira i no estaria de més que s'hi posés cullerada en el tema. El públic va prendre-s'ho amb calma, llevat d'alguns crits -que no cal dir que vaig fer jo- que es va sentir contra l'ajuntament protestant per la mala imatge que es dona del poble amb incidents d'aquesta mena. Sortosament no va passar res i es va poder fer la rifa d'unes ulleres de sol, dos sopars i un pernil (quina immoderació!). En la penombra al meu amic O'Connor li va venir al pensament l'arcaic mètode que s'usava al vell camp del Camí la Mar per tal d'informar els espectadors del número de la rifa; recordava l'home com Ximo el Mut (que Déu el tinga a la glòria) recorria tot el rectangle de joc amb una pissarreta que duia el número premiat escrit en cla-

rió i com es prenia totes les bromes dels espectadors amb una impavidesa digna de millors causes.

Però bé, em penso que me n'he sortit del partit i hi hauré de tornar. A la segona part Alberto Ferrer se la va jugar i hi va introduir dos canvis, va posar un altre davanter i un defensa més ofensiu. Els fruits de tal gosadia es van veure de seguida i quan encara no feia ni dos minuts de la represa, va marcar el Benicarló (jo hi era tan lluny i la il·luminació era tan dolenta que encara no sé ara qui en va ser l'autor). Deliri a les grades, traca i escàndol general. No obstant això, el Sant Marcel·lí va seguir contaatacant i va tenir fins a tres ocasions clamoroses que Sant León va desbaratar amb uns reflexos felins. El Benicarló insistia, xutava a porta, arribava amb perill i, com a conseqüència d'una falta a la vora de l'àrea, es va marcar el gol de l'empat (se'l van fer ells en pròpia porta). En aqueixa jugada l'àrbitre va expulsar un jugador valencià i hom (i jo també) se les prometia molt felices. Amb mitja hora de partit per davant i un home més ho teníem tot de cara... però no, no va ser així i el Sant Marcel·lí se'n va aprofitar d'una errada defensiva i va fer el de la definitiva derrota local.

Vosté es preguntarà com pot ser que un equip d'un raval de València, que té el camp a dos-cents metres del cementiri de la capital del "reino" i que és completament desconegut puga guanyar tot un Benicarló

Vosté es preguntarà com pot ser que un equip d'un raval de València, que té el camp a dos-cents metres del cementiri de la capital del "reino" i que és completament desconegut puga guanyar tot un Benicarló. Doncs bé, el Sant Marcel·lí ha quedat campió del grup centre, potser el més fort de tots, i ha superat equips de tanta "solera" com el Paiporta, l'Alzira, el Carcaixent, el Requena, el Silla o l'Oлива. Què li sembla? Si a això li afegim que té

una afició fidel i cridanera potser ja no li parega tan rara la seua victòria.

Parlant d'aficions, dimecres, al Municipal, va pujar molta gent que feia anys que no veia jugar el Benicarló i que, tot i la derrota, no va sortir gens decebuta. Les grades van estar animades per un centenar de joves de les penyes locals que llençaven traques, cridaven, insultaven i, de tant en tant, animaven el Benicarló. Amb el Sant Marcel·lí van viatjar una bona munió de seguidors i seguidores, també cridaners i cridaneres i sense en do de la prudència. Hom sap que quan es va fora de casa, és recomanable no posar-se amb els jugadors locals i no donar excessives mostres de joia quan marca el teu equip. De tota manera la sang no va arribar al riu i, si sóc franc, diré que el Sant Marcel·lí em va fer molta enveja; ja veurem quanta gent acompanyarà el Benicarló en la seua sortida a València.

No s'ha de perdre la calma i s'ha de ser conscient que el Benicarló pot guanyar encara tots els partits (no ho dic de conya, no)

Ara és el moment de reflexionar i treure'n conclusions. Les aspiracions del Benicarló passen per una victòria diumenge vinent al camp del Torreveja, que no seria necessària del tot. No s'ha de perdre la calma i s'ha de ser conscient que el Benicarló pot guanyar encara tots els partits (no ho dic de conya, no). Sé que l'equip està il·lusionat i si s'aconsegueix una victòria a la Vega Baja encara seria tot possible. Per cert, l'entrenador "torrevellenc" (un tal Casimiro Torres que va jugar amb l'amateur del Real Madrid quan encara es deia Castilla) va venir a espiar. El Benicarló viatjarà amb el seriós handicap de l'absència d'Ilde, sancionat.

Puc fer una miqueta el conte de la lletera? Doncs vaig a fer-lo. Si es guanya qualsevol dels dos partits fora i el de casa, quasibé segur hi hauria un triple empat a sis punts que resoldria golaveratge individual. I és que somniar costa tan poquets perrets!

Anàlisi tècnica de la temporada

Futbol sala amb il·lusió

✍️ JOAN BEL

Ara ja fa uns quants anys que existeix el futbol sala a Benicarló. Però tots podien veure que no era un futbol sala amb futur. El equip aconseguien posicions mitjanes, i algunes voltes fins i tot es quedaven a un o dos partits del descens. Com a dada de referència us podem dir que només va poder arribar a la final un equip, el cadet, i la va perdre. El club no funcionava bé, i amb les normes tant rígides que hi havien molts jugadors amb potencial se n'anaven. Així vam arribar a l'any 95, amb un equip cadet que va quedar segon de grup i es va classificar per a la lliga autonòmica i un equip juvenil que va participar en la provincial. També hi havia un equip senior en lliga provincial.

Per problemes interns, mals arbitratges i potser mala sort, l'equip de Benicarló no va poder aconseguir el títol de lliga

Però ara, s'ha produït un canvi intern. Ja no hi ha unes normes tant tallants, i el poder del club s'ha dividit entre una junta directiva, i el que és més important: es va crear un equip a 1ªB Nacional amb esperances de poder ascendir. Es van fitxar molts jugadors que fins ara no estaven al club, i va començar la temporada. Tots els que estàvem al primer partit ens en recordem que l'equip va començar perdent per 2-0. Ningú va dir res, però tots pensàvem que segurament acabaríem la temporada a "tranques i barranques". Però no va ser així. Una vegada l'equip va veure el nivell

de l'equip contrari i els jugadors es van donar compte que podien guanyar-los, van començar a fer el que sabien. Es va guanyar el partit, i els jugadors van sortir amb moltes ganes de jugar més i més partits. Es van anar guanyant i guanyant partits, i prompte es van quedar el tres equips de Castelló disputant-se el títol de lliga. Però per problemes interns, mals arbitratges i potser mala sort, l'equip de Benicarló no va poder aconseguir-ho. Encara així es va aconseguir una lluitada tercera plaça, amb expectatives a confirmar per la federació de pujar a 1ªA Nacional.

Les ànsies dels jugadors, entrenadors i directius prompte van ser només records. La federació donava una plaça a l'equip per a ascendir a 1ª A i a més a més a la secció catalana. Ara, al 96/97, començarà la nova temporada amb una categoria (a l'igual que a 1ª B) en la que l'equip no havia estat mai. En aquesta categoria hi ha filials d'equips de divisió d'honor, amb la qual cosa els jugadors del Benicarló hau-

ran de donar més de la seua part i jugar a més nivell.

L'equip juvenil s'ha proclamat campió provincial. Però tan important com açò és que tots els jugadors juvenils de principi de temporada segueixen sent juvenils l'any vinent

Posteriorment a aquesta grata notícia, el juvenil va jugar el segon partit de la final per el títol de lliga de la província de Castelló. El marcador es va apagar amb un 1-5 favorable a l'equip de Benicarló, amb la qual cosa s'han proclamat campions. Però tan important com açò és que tots els jugadors juvenils de principi de temporada segueixen sent juvenils l'any vinent. L'equip cadet està jugant també els play-offs de la copa.

Aquesta ha esdevingut la millor temporada de tota la història del futbol sala de Benicarló

En resum aquesta ha esdevingut la millor temporada de tota la història del futbol sala de Benicarló. Per a l'any vinent també hi ha bones expectatives. Desitgem que tot siga com l'any passat, i que tots els equips s'emporten algun títol.

la claca

Planificació

✍ ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Actualment les grans companyies d'assegurances utilitzen el concepte de planificació a tots els seus anuncis televisius. Tot i això alguns clubs locals no es donen per assabentats. A excepció de l'equip de futbol totes les entitats esportives han finalitzat ja la temporada. Cal començar ara la construcció de nous projectes il·lusionants que captin l'atenció del públic i, sobretot, que milloren la qualitat dels equips.

Cal començar nous projectes il·lusionants que captin l'atenció del públic i milloren la qualitat dels equips

Constantino Romero (quin canvi el seu!) assegurava que *el temps és or*. Això és de calaix. En les categories en què es mouen els equips benicarlandos no exis-

teix la competència que hi ha a l'elit. Cap equip grec oferirà milions de dòlars per emportar-se les nostres figures i el cas Boosman no alterarà massa les nostres pretensions però, a escala reduïda, els intercanvis són el pa de cada dia quan arriba l'estiu.

És necessari estudiar la situació del planter actual, analitzar les baixes forçades, prescindir de jugadors que no interessin i buscar reforços pels equips de la zona.

Tots els directius aconsegueixen (difícil missió) presentar-nos a l'inici de cada temporada equips amb majors expectatives que els de l'any passat (el Mobel Record Benicarló és l'excepció que confirma la regla). El repte és no vendre fum,

és a dir, formar un equip realment competitiu, barrejant tècnica i entrega a parts iguals, afegint-hi tres cullerades d'il·lusió.

És necessari estudiar la situació del planter actual, analitzant les baixes forçades (estudis, treball o jubilació), prescindir dels jugadors que no interessin i buscar nous reforços pels equips de la zona. Tot això sense oblidar la gent jove que munta de les categories inferiors. Cruyff (gràcies Johan) ens va marcar el camí: un equip amb la gent jove de casa i uns estrangers (en el nostre cas forasters) que marquen la diferència. I, en un moment dado, la gallina de piel. O no?

L'estaca

L'existència de presidents que es consideren més importants que els jugadors. Menys llops, caputxeta! Esperem i no desesperem.

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

Anunciar-te a
La Veu
només
et costarà
400 pessetes

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580-BENICARLO
(CASTELLÓN)

La Veu
el teu setmanari
compra-te'l

Passa La Veu

MOTS ENCREUAT Núm. 42• per Tísner

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2						■				■
3			■							
4				■		■				
5			■							
6		■								
7					■					
8									■	
9		■	■						■	
10					■					
11										
12				■						

Horizontals

1. Acció d'agregar algú al servei d'un cos.
2. Suportaré, figuradament parlant - Símbol químic - Hi va una erra solitària.
3. Un altre símbol químic - Ep, senyor!
4. Despoblat - Pertoca una te - Té fama de rajar diàriament.
5. Et deixa sense alternativa - Acompleixi solemnement, segons un ritual.
6. Poseu-hi, per exemple, una e - Hi facin via endins.
7. Establir-se pel seu compte - La conec per la seva estrepitosa manera de roncar.
8. Herba cuquera - Hi va una ela.
9. Aquí, en canvi, correspon una a - Pell de blat mòlta - Admet, accepta.
10. Distància que separa dos punts - Antic giny de guerra.
11. Fa que t'afartis com un lladre.
12. Hi va una ema tota sencera - Nombre que ha estat tret d'un altre.

Verticals

1. La part més crua del mestratge.
2. Faig passar gat per llebre - Mitja àvia. L'autèntic ve del Carib.
3. Condicional - Hi va una ema - Inventor d'una flauta - Una ela, però sense restriccions.
4. El trobem al mig dels recreus - Serp molt verinosa.
5. Romanen - Nota musical - Precedeixen un religiós.
6. Poseu-hi una i - I ara, installeu una ce en aquest quadret - Moldré ben fi una substància.
7. Paraules com aquelles de «és molt probable que la setmana que ve us rebí el senyor gerent».
8. Ocell marí que sembla un ànec - Del dret multiplica per tres.
9. Una i, doncs - Llencin o llancin, segons - Feia que el seu cos reposés sobre el cul.
10. Presentar-se a treballar al cos de bombers disfressat de bisbe.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORITZONTALS: 1. Faristol. F. 2. Animar. Lee. 3. Re. Plàtans. 4. Mudo. Vap. O. 5. A. Especial. 6. Ce. Satisfà. 7. Entitat. Ur. 8. Uorbi. Ala. 9. T. Albúmina. 10. I. Jeure. Tu. 11. Cia. Lent. C. 12. Au. Isatina

VERTICALS: 1. Farmacèutica. 2. Aneu. Eno. Iu. 3. Ri. De. Traja. 4. Impossible. I. 5. Sal. Patíbuls. 6. Traveta. Urea. 7. O. Tàcitament. 8. Llapis. Li. Ti. 9. En. Afuent. N. 10. Fesolar. Auca.

ACTES DEL DIA INTERNACIONAL DEL MEDI AMBIENT (ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR)

* Dissabte dia 15 a les 20,00h. a la Caixa Rural conferència: "La Serra d'Irta: un espai natural a protegir".

ACTES DE LA ROMERIA DE LA VIRGEN DEL ROCÍO

* Dissabte dia 15:
 - a les 9,30h. Concentració de carretes a la Casa d'Andalusia
 - a les 10,00h. Sortida de la Romeria fins a la Parròquia de sant Bartomeu
 - a les 10,15h. Sortida de la Virgen del Rocío de la parroquia de sant Bartomeu
 - a les 20,30h. Concert de campanes en honor de la Virgen del Rocío. A continuació "Sabatina Rociera"
 - a les 23,00h., a la plaça del Rocío balls per sevillanes

* Diumenge dia 16:
 - a l'alba: *tambors rocieros*
 - a les 12,15h. santa missa *rociera*
 - a les 13,00h. en la caseta oficial s'oferirà un vi andalus
 - a les 14,00h. veredictes del concurs de carretes
 - a les 18,00h. tornada de la romeria a Benicarló

CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

El dimarts dia 18 es relitzarà una projecció de diapositives a càrrec de Joan Ferrer i Joan Vicent Vallés amb el títol "Trekking per l'Anapurna".

NI CREIX NI MEIX

JOAN GREGORI ALBIOL

ELLS

De tant en tant, algun lector dels que freqüenten aquesta pàgina es veu amb cor, si em troba pel carrer, de preguntar-me: *I què ens penses contar la setmana pròxima?* Us asseguro que aprofito l'ocasió per reflexionar sobre el problema i que ben poques vegades li puc donar una resposta que no erre pels camins de la vaguetat o el lirisme, talment com aquell que, per tot compromís, arronsava les espatlles i deixava anar un: *Ah, jo sóc músic!* La crispació que em produeix no tenir escrits ja els textos d'almenys les dues setmanes vinents és només comparable a l'estat en què, segons veig, es consumeixen els estudiants l'hora abans d'un examen.

Algun camí, la saba puja tan obstinada que afecta les més espesses colònies de cervells rupícoles

Ara mateix em fa l'efecte d'haver atracat en port vedat a les cartes marítimes de la moderna pedagogia —i amb tota la raó, si considero el cabàs de traumes i altres seqüeles que, de manera notòria, he acumulat al llarg dels meus anys de discent. Però és just ací on volia escandallar perquè, a mi, m'agrada aquest període final del curs. Veureu els estudiants alhora més inquiets i més perpicaços que mai, els que han aplegat a governar l'arjau desimboldre's amb aire i gràcia enmig de qualsevol tràngol, concentrats, manejant amb més o menys destresa unes facultats de les quals encara ignoren el poder. El ritme acadèmic s'accelera i la temperatura ens acompanya. En aquests dies tot floreix i puc, fins i tot, arribar a descobrir una espurna de vida, mal que agònica, en un rostre que havia romàs fossilitzat durant vuit mesos. Algun camí, la saba puja tan obstinada que afecta les més espesses colònies de cervells rupícoles, aquelles que nosaltres, gent de poca fe, ja havíem desnonat. En aquests moments comprovo que encara em resulta inevitable no veure'm en ells —les meues temences mítiques, el meu rostre clar, preguntes que em devien haver eixit de la boca quan saber era una fam apassionada capaç de vèncer la son aferrada a discussions insolubles... — però sé, tanmateix, que no estic exposat a més greu error que a deixar-me endur pel tòpic i entonar el *florebat olim* amb un posat displicent.

Sabent del cert que allò que millor els voldria transmetre no ho poden atènyer sinó per ells mateixos, no puc més que sentir-me espectador de la seua fragilitat i del seu valor, de la confiança cega que dipositen en les pròpies forces. Els miro ara, al final del curs, i al veure la distància que han recorregut, se m'agrumollen a la gola la satisfacció i l'enveja. La majoria vénen a l'aula, al matí, lleugers d'equipatge, i hi entren encara coberts de la tela rosada del sol, com es desensonyen els

trens que travessen la nit quan l'alba aguaita per les finestres dels vagons.

Els miro ara, al final del curs, i al veure la distància que han recorregut, se m'agrumollen a la gola la satisfacció i l'enveja

Vull pensar, i ja és pretensió, que immers en cavil·lacions com aquestes devia trobar-se Pere Joan Nunyes quan, a mitjan segle XVI, va trametre als seus deixebles de València uns *Avisos per a estudiar les arts en particular*, una mena d'epístola en què el catedràtic (1522-1602) apartava per un moment l'exègesi d'Aristòtil i les subtilitats retòriques per proveir els estudiants d'unes orientacions d'utilitat a l'hora d'aprofitar l'estudi. Darrere dels consells, es pot endevinar l'humanista que ha invertit llargues hores en l'amorosa col·lació del saber clàssic però també el professor a qui han captivat aquells rostres clars perplexos davant el mur del text grec:

L'estudiar per vos mateix és més útil que l'aprendre d'altri. (...) I s'ha de llegir lo lloc moltes vegades i sempre ab gran atenció; i si teniu dubte en la intel·ligència d'ell, acudir a l'orde natural de les parts de l'oració que mostren los gramàtics, i al mateix que pareix, i ab allò que va unit; i quan tot això no hi baste, acudir als comentaris i vocabularis. Però sobretot, procurar assegurar-se de la intenció que té l'autor i quin orde segueix.

L'altra manera d'entendre és oint del mestre; en eixa convé lo primer de tot tenir afecció al mestre, però no de tal manera que la passió vos destorbe vòstron estudi. Tenir-li gran atenció i les coses que no entendreu feu que les declare en vulgar i ab exemples d'altres facultats o coses que tingau notícia.

És menester, del llibre que haveu d'oir, passar-lo algunes vegades ans que us lo lligen (...) i a cada lliçó que haveu d'oir, anar-hi proveït de vostra casa, esforçant a entendre lo que poreu per vos mateix i, sobretot, tenir compte en los autors que llig lo mestre (...).

Per a no perdre temps, se fa estudiant en pocs llibres i bons, i sempre la ploma a la mà, i mai notant al marge, sinó ab un cartapàs les notes remeses. I des del primer dia, tenir un llibre blanc partit per matèries del que pensau que algun dia haureu de menester; i sempre tenint aquell davant, anant reduint en aquell lo que us vindrà a propòsit.